EU SUNT

Mă simt atras de-un dor nemărginit
Deşi eu sunt eternul neclintit
şi veşnicul făptuitor,
Mă simt atras o clipă doar, de infinit
Deşi eu sunt repaosul cel nesfârşit
şi focul veşnic arzător.

Mă simt din-al nefiinţei vis născut
Deşi eu nu pot fi vreodată cunoscut
şi sunt eternul nenăscut,
Mă simt din-a cuvântului vibraţie creat
Deşi eu nu pot fi vreodată exprimat
şi sunt eternul necreat.

Mă simt a aparţine astei lumi de fapt
Deşi ea nu a existat cu-adevărat vreodat,
Ci doar din mila mea eu viaţă i-am dat
Căci ea devine-ntruna şi nu e niciodat.

Mă simt atras de-al Mayei joc nebun
Că însumi despre mine nu ştiu ce să mai spun,
Că sunt eu moartea, bezna ori nemicul ?
Sau poate că sunt viaţa, lumina, infinitul ?
Sau toate aceste nume topite-s într-un cânt
Al cărui viers să spună că eu sunt cel ce sunt.